

ad stk. 3.

For at gøre overgangen fra de hidtidige pensioner mere gradvis foreslås det, at de distriktsjordemødre, der afskediges med pension i den første tid efter den nye lovs ikrafttræden, og som ikke kan have nået i større omfang at bidrage til pensionen gennem det foreslåede pensionsbidrag, stilles noget ugunstigere end de distriktsjordemødre, der opnår pension, efter at loven har virket i en længere årrække. Grænsen for denne nedsættelse er i overensstemmelse med forslaget § 9, stk. 3, om aldersgrænsen for pensionsberettiget ansættelse. Beregnet med de pr. 1. april 1951 gældende reguleringstillæg m. v. betyder den foreslåede 20 pct. nedsættelse af (grund-)pensionen for en distriktsjordemoder på højeste pension ca. 10 pct. nedsættelse af den totalpension, hun ellers ville have haft ret til.

Til § 16.

Det må anses for rimeligt i et vist omfang at lade den lønnings- og pensionsmæssige placering af distriktsjordemoderen, der ligger til grund for forslaget, komme de ved den nye lovs ikrafttræden afskedigede distriktsjordemødre til gode. Ved at erstatte det hidtidige reguleringstillæg, jfr. tjenestemandenslovens § 97, stk. 2, og midlertidige tillæg, jfr. lov nr. 474 af 11. december 1950, med de almindelige for statspensionister gældende reguleringstillæg og midlertidige tillæg, jfr. tjenestemandenslovens § 97, stk. 1, vil højeste pension for en distriktsjordemoder på landet, der er afskediget kort før den nye lovs ikrafttræden, udgøre følgende beløb (beregnet pr. 1. april 1951):

Forsørger: 5 819 kr. årlig. Ikke-forsørger: 4 619 kr. årlig. Den nuværende pension ud-

gør 3 645 kr. 20 øre årlig og forhøjelsen altså henholdsvis 2 173 kr. 80 øre årlig og 973 kr. 80 øre årlig.

De nævnte foreslåede pensionsbeløb svarer til henholdsvis 77 pct. og 72 pct. af det pensionsbeløb, som den pågældende med samme pensionsalder ville have haft ret til efter forslaget almindelige regler i § 9 og § 10.

Til § 17.

ad stk. 1.

Den ved jordemoderloven af 1914 indførte pligt for alle amtsråd til at ansætte en eller to reservejordemødre foreslås ophævet, hovedsagelig fordi denne institution i de allerfleste tilfælde har vist sig overflødig, da nabojordemødrene har kunnet varetage reservejordemoderens funktioner. Efter forslaget vil der være mulighed for kommunerne for — eventuelt i forening — at træffe faste vikarordninger, hvor der efter distrikternes beliggenhed og omfang måtte være trang hertil. I tilfælde af længerevarende vakance må der kunne ske konstitution i den pågældende distriktsjordemoderstilling.

ad stk. 2.

Bortfaldet af reservejordemoderordningen i dens hidtidige skikkelse vil ikke medføre noget indgreb i den i medfør af jordemoderloven af 1914 gennem tjeneste som reservejordemoder erhvervede lønningsanciennitet.

Til § 18.

ad stk. 3.

Bestemmelsen svarer til § 23, stk. 4, i forslaget til lov om udøvelse af jordemodergerning.